

підкування, студенти з інвалідністю, студенти учасники АТО, студенти, чий батьки – учасники бойових дій або один із батьків загинув у районі проведення антитерористичних операцій, бойових дій чи збройних конфліктів, або під час масових акцій громадянського протесту, студенти, зареєстровані як внутрішньо переміщені особи та ін.

Визначення власне соціальної реабілітації у вітчизняному законодавстві вперше наводиться у статті 1 ЗУ «Про соціальну роботу з сім'ями, дітьми та молоддю», де остання розуміється як «вид соціальної роботи, спрямованої на відновлення основних соціальних функцій, психологічного, фізичного, морального здоров'я, соціального статусу сімей, дітей та молоді. Соціальна реабілітація спрямовується на оптимізацію і коригування ставлення дітей та молоді, які перебувають у складних життєвих обставинах, до сім'ї та суспільства, виховання в них навичок до самообслуговування та самостійного проживання» [2].

Таким чином, соціально-психологічні аспекти реабілітації передбачають вирішення таких питань, як відновлення особистих якостей і здібностей молодої людини для її взаємодії з соціальним оточенням, а також психокорекцію установок її до виконання обов'язків громадянина, члена суспільства, колективу, сім'ї.

Соціально-психологічна реабілітація дозволяє студенту успішно адаптуватися в навколишньому середовищі та суспільстві в цілому, набутти морально-психологічну рівновагу, впевненість у собі, усунути психологічний дискомфорт, зажити повноцінним «повнокровним» життям.

Список використаних джерел

1. Відповідаємо на запитання. Інклюзивне навчання. – Режим доступу: <http://nus.org.ua/questions/vidpovidayemo-na-zapytannya-inklyuzyvne-navchannya/#>
2. Закон України «Про соціальну роботу з сім'ями, дітьми та молоддю». – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2558-14>.

Кулаковська О.Г.

*асистент кафедри теоретичної та практичної психології,
Житомирський державний університет ім. Івана Франка*

ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ПРОФЕСІЙНОЇ ЗАЙНЯТОСТІ ЖІНОК, ЩО ПЕРЕБУВАЮТЬ У ДЕКРЕТНІЙ ВІДПУСТЦІ

Особливості економічної ситуації в Україні вимагають від працездатного населення збереження конкурентоздатності і висувають значні вимоги до їх професійного рівня. В даній ситуації переривання трудового стажу жінок у зв'язку з доглядом за дитиною несе реальні загрози для їхньої професійної кар'єри. За 3 роки перебування у декретній відпустці ми можемо не тільки констатувати відсутність розвитку, а й деградацію або

втрату професійних навичок. Окрім цього вихід із відпустки супроводжується необхідністю повторної соціально-психологічної адаптації до умов роботи і входження в попередній режим функціонування.

Отже, за прагненням сучасної жінки поєднувати професійні обов'язки з доглядом за дитиною стоїть ряд причин:

- соціально-економічні (матеріальна допомога по догляду за дитиною утричі менша за розмір мінімальної заробітної плати, тому перебування у декретній відпустці негативно відображається на матеріальному становищі молодой сім'ї);
- суспільно-правові (боротьба за гендерну рівність, відстоювання прав жінок у можливості займати керівні посади, тощо);
- професійні (підтримка та підвищення професійної кваліфікації і компетентності);
- психологічні (бажання підтримувати соціальні зв'язки, підвищити особисту значимість).

Закон України «Про відпустки» надає право жінці після народження дитини взяти відпустку по догляду за дитиною до 3-х років. За тим же законом жінка має право приступити до роботи, не перериваючи відпустку, на неповний робочий день. (1)

Закон України «Про зайнятість населення» трактує зайнятість як діяльність людини, спрямовану на забезпечення її особистих чи суспільних потреб, з метою одержання доходу у грошовій або іншій формі (2)

Отож, під зайнятістю жінки під час декретної відпустки ми розуміємо виконання нею певної діяльності (професійної або альтернативної) з метою одержання матеріального доходу. Ми узагальнили усі варіанти до наступних категорій:

- професійні обов'язки на неповний робочий день;
- дистанційне виконання професійних обов'язків завдяки інтернет-технологіям;
- продовження освіти, саморозвиток;
- монетизація хобі, розкриття нових здібностей і талантів;
- опанування нової професії на час перебування у декреті або повна зміна професійних орієнтацій;
- залучення жінки до сімейного бізнесу, ведення господарства, тощо.

Необхідно відмітити, що розвиток сучасних інтернет-технологій має позитивний вплив на зайнятість жінок і дозволяє їм бути більш мобільними: відкриваються нові варіанти дистанційної освіти і роботи, а також є можливість виконання тих професійних завдань, що не прив'язані до робочого місця.

Опитування молодих мам у декреті, які працюють вдома завдяки інтернет-технологіям (не перериваючи відпустку по догляду за дитиною), дозволило сформулювати наступні висновки:

- 1) молоді мами оптимістично налаштовані на результати своєї роботи і на подолання можливих перешкод;

2) при виборі справи перевага надається простим, коротким і чітким завданням, у виконанні яких жінка впевнена;

3) при виникненні проблем із професійними завданнями молоді мами скоріше звернуться за допомогою чи консультацією, ніж будуть шукати рішення самостійно;

4) пріоритет у виборі роботи надається відповідно до співвідношення витраченого часу і можливості отриманого доходу.

Отже, ми можемо припустити, що зайнятість жінки, яка перебуває у декретній відпустці, позитивно впливає на її загальний емоційний стан, підтримку професійних компетенцій та розвиток нових здібностей.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про відпустки» [Електронний ресурс] / Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1997, № 2, ст. 4: текст із змін. станом на 19.12.2017. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/504/96-вр>

2. Закон України «Про зайнятість населення» [Електронний ресурс] / Відомості Верховної Ради (ВВР), 2013, № 24, ст.243: текст із змін. станом на 19.12.2017. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/5067-17>

Куранова К.О.

магістрантка,

*Центр післядипломної та довузівської підготовки,
Житомирський державний університет імені Івана Франка*

ТЕОРЕТИКО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ОСОБИСТІСНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ГЕЙМЕРІВ

В епоху стрімкого розвитку інтернет-технологій людина все глибше занурюється у віртуальну реальність. Психологічні дослідження впливу Інтернету на психіку людини мають багатоаспектний характер, зокрема, розглядаються особливості мислення, спілкування, емоційної та мотиваційної сфер користувачів інтернет-мереж [4]. Групи користувачів електронних мереж утворюють віртуальні спільноти, які мають своєрідні, іноді відмінні від загальноприйнятих, норми, традиції та правила поведінки. Особистість, яка включена в ту чи іншу групу, змінює свою поведінку відповідно до групових правил, тому вивчення особливостей представників певних віртуальних спільнот має науковий інтерес.

Термін «геймер» запозичене з англійської мови: «Gamer» – людина, що захоплюється грою, у сучасному розумінні – саме комп'ютерними іграми. Сучасні геймери мають власну культуру, норми поведінки, навіть мову, тому уявляється актуальним дослідження психологічних особливостей геймерів, зокрема структури їх особистості. Для аналізу структури особистості геймерів були використані дані досліджень Т.В. Барлас, А.П. Головина,